

RACCONTO DI LAZZARO

Trascrizione e traduzione da un manoscritto del 1818 - MEZZOJUSO

O mirë mbrëma
O mirë menatë;
Erda të ju thöscia
Gnë fjalëze e mirë

*O buona sera
O buon mattino
Son venuto a dirvi
Una buona nuova.*

Gnë thamazëmë
Cë bëri Perëndia
Tec ajò Xorë
Çë i thonë Betania

*Un miracolo
Che operò il Signore
In quella Città
Chiamata Betania.*

Iscë gnë gnerì
Ce i thoscënë Lázare
Ca Cristì dàsciurë
Me lipsiì

*Eravi un Uomo
Chiamato Lazzaro
Da Cristo voluto
Sommamente bene.*

Chiscë di mòtra
Vètëm, e jò më
Me varfëriì,
E pa mosghië.

*Aveva due sorelle
Sole, e non più
Orfane
E povere.*

Lazari vdich,
Mortia e mblodë
E tuche clar
Zëmra ju lod.

*Mori Lazzaro,
La morte il colse,
E piangendo,
Il cuore le si stancò.*

E varrëzúanë
Túche sculur crip
Me dërràs e pëstrúane
E vanë me lip.

*Lo seppellirono
Strappando i capelli,
Con lapide il coprirono
E andarono con duolo.*

Te Përendia
U nisënë, e vanë
Me lot ndë sii
Mùarne, e i tháanë.

*Dal Signore
Partirono, ed andarono
Con lagrime negli occhi
Gli dissero.*

O Zoti Crist
Në chiscie clënë
Vdëcur së chiscëmë
Vláuthinë tënë.

*Cristo Signore
Se Voi foste presente
Non avremmo morto
Il nostro Fratell*

**Inzòt i tha:
Nën ghisti mosghië
Se Lazari flèe,
Iscini atá lot.**

*Il Signore loro disse:
Non è niente
Perché Lazzaro dorme
Asciugate le lagrime.*

**Atà i tháan:
Zot, o Zot
Ca catrë dit
Cë ài xa bot.**

*Quelle Gli dissero:
O Signore, o Signore
Son quattro giorni
che si pasce di terra.*

**Aí pra i tha:
Iú chíni bes
Se u ghiéla jam,
U vétëm Inzòt?**

*Egli poi loro disse:
Non credete
Che Io son la vita
E il solo Signore?*

**Inzòt u nis
Me Apostolit
Me discirìm
Cu ghindia e prit.**

*Il Signore se ne partì
Cogli Apostoli
Con desiderio ove
La gente L'attendeva*

**Nga varri u chiàs
E me zëë tē madë
O Lázar, o Lazar
Merr, e i thot.**

*Al sepolcro si accostò
E con alta voce
Lazzaro, o Lazzaro,
Gli prende a dire.*

**Ngreu, e rëfie
Atà copose
Cë u farmëcose
Te dëu i zì.**

*Alzati, e racconta
Quegli incomodi
Pè quali ti amareggiasti
Nella nera terra.*

**Lazari u ngrè
Euxaristisi,
E proschinisi
Si Perendia.**

*Lazzaro si alzò,
Lo ringraziò,
Lo adorò
Come Monarca.*

**E pra i thot
Zot, O Zot
Cë fàrmëch i mad
Cë jist ajò bot!**

*E poi Gli disse:
O Signore, o Signore
Che veleno grande
E' quella terra!*

**Adà cúscë ron
Te sceita bes
Mortien sē ndien,
Ghëzìm rëfiem.**

*Ma chi vive
In santa verità
La morte non sente,
Contento racconta.*

**E cúscë ron
Me discërim
Vdes me ghëzim,
E pa copòs.**

**Inzot chiëndròi
I doxiásur
Ghìndia thamásur
Prë sciùm mot.**

**Príftrat e msógnën
chëtë vërtèt
Cë Vanghieli thot
Cúscë ron ndë jèt.**

*E chi vive
Con desiderio
Muore con gaudio
E senza incomodo.*

*Il Signore restò
Glorificato,
La gente meravigliata
Per molto tempo.*

*I Sacerdoti insegnano
Questa verità.
Che l'Evangelo dice
A chi vive nel mondo.*

CANTO DI LAZZARO

Trascrizione e traduzione da un manoscritto del 1818 - MEZZOJUSO

O mirë mbrëma
O mirë menatë
Erdha të ju thoshja
Një fjalëz të mirë

*O buona sera
O buon mattino
Son venuto a darvi
Una buona nuova.*

Një thamazmë
Çë bëri Perëndia
Tek ajò horë
Çë i thonë Betania

*Un miracolo
Che operò il Signore
In quella città
Chiamata Betania.*

Ish një njeri
Çë i thoshjën Làzar
Ka Krishti i dàshur
Me lipisi

*Eravi un Uomo
Chiamato Lazzaro
Da Cristo amato
Con misericordia*

Kish di mòtra
Vètëm e jò më
Me varfëri,
E pa mosgjë.

*Aveva due sorelle
Solo e non più
In orfanezza
E povertà*

Lazari vdikj
Mortja e mblodh
E tuke klarë
Zëmra ju lodh.

*Mori Lazzaro,
ché morte lo colse,
E piangendo
a loro il cuor si stancò.*

E varrëzúan
túke Skulur krip
Me dërràsë pështrúan
E vanë më lip.

*Lo seppellirono
Strappandosi i capelli,
Con una lastra lo coprirono
E si misero a lutto*

Te Përendia
U nisënë e vanë
Me lotë ndë si
Mùarrn e i thánë

*Dal Signore
Di corsa andarono
Con lacrime agli occhi
Misero a dirgli*

O Zoti Krisht
Në kiske klënë
Vdëkur s'e kishëm
Vlauthin tënë.

*O Signore Cristo
Se ci fossi stato
Morto non avremmo
Il fratello amato*

**In' Zòt i tha:
Nëng isht mosgjë
Se Lazari flë
Fshini atò lotë.**

*Il Signore rispose
Non è niente
Perché Lazzaro dorme
Asciugate quelle lacrime.*

**Atò i thánë:
Zot, o Zot
Ka katrë ditë
Çë ài ha botë.**

*E quelle aggiunsero
Signore, Signore
Son quattro giorni
che è sotto terra.*

**Aí pra i tha:
Jú kîni besë
Se u gjëlla jam
U vétëm In'Zòt?**

*Allora Lui disse
Credete voi
Che io sia la vita
Io solo il Signore?*

**In'Zòt u nis
Me Apostolit
Me dishirëm
Ku gjindja e prit.**

*Il Signore con gli Apostoli
Si incamminò
Verso la gente
Che l'aspettava con desiderio*

**Nga varri u kjàs
E me zë të madh
O Lázar, o Lazar
Merr e i thotë**

*Al sepolcro si accostò
E a voce alta
O Lazzaro, o Lazzaro
Comincia a dire*

**Ngreu, e rrëfiej
Atò kopose
Ç'u farmëkose
Te dhëu i zì.**

*Alzati, e racconta
Delle pene
Che soffristi
Nella terra nera.*

**Lazari u ngrè
E haristisi
E proskjinisi
Si Perendì.**

*Lazzaro si alzò
Lo ringraziò
Lo adorò
Come Dio.*

**E pra i thotë
Zot, o Zot
Çë fàrmëk i madh
Çë isht ajò botë!**

*E poi gli dice
O Signore, o Signore
Che pena grande
E' quella terra!*

**Adhà kúsh rron
Te shejtja besë
Mortjen s'e ndien
Gëzìm rëfien**

*Ma chi vive
In santa fede
Non conosce morte
Gioia confessa*

**E kúsh rron
Me dishërim
Vdes me gëzim
E pa koposë**

*E colui che vive
Con amore
Con gioia muore
E senza dolore*

**In'Zot kjëndròi
I doksiásur
Gìndja thamásur
Prë shùmë mot.**

*Il Signore rimase
Glorificato,
La gente meravigliata
Per molti anni.*

**Príftrat e msónjën
Këtë të vërtëtë
Çë Vangjeli thotë
Kúsh rron ndë jëtë.**

*I Sacerdoti insegnano
Questa verità.
Che il Vangelo racconta
Per chi vive al mondo.*

O mirë mbrëma, kësaj zotëri
Çë ndë këtë shpi ndodhet, u thom.
Gje' çë famasmë bë Perëndia
tek ajo horë ç'i thon Betënia

Ishë një njeri ç'i thoshjën Lazër,
Nga Krishti i dashur me lipisi.
Di motra kish vetëm e jo më,
me varfëri e pa mosgjë.

Lazëri vdikj, se mortja e mbjodhi,
e tuke klar zëmbra ju loth.
E varrëzuan tue shkukur krip,
Mire e pështruan e u vun në lip.

Te Perëndia u nish' e vanë;
me lot ndër si muarn' e i thanë:
O Zot, o Zot, në kishë klënë,
vdekur ng'e kishëm vëllauthin t'ënë.

Fshini atò lot, pliksni atà krip,
mos kini dre, se Lazëri flë.
E çë na thua, o i madh'yn'Zot ?
ka katrë ditë çë vëllau ha bot.

Mua kimni bes, se U jam Gjella
U Perëndia, U vetm' yn' Zot.
ÿn'Zot u nis, me Apostojt ish
Gjindja ç'e prisjën me dishirim

Posa ç'arru, nga varri u qas.

Lazërin thirri, me një zë të math.
O Lazër, Lazër, ngreu e rrëfyej
Çë vjen më thënë kjo mortje e shkret.

Lazëri u ngre, se u ngjall pamèt,
e i tha shum vjet të lartit Zot;
E pran i tha: O i madh'yn'Zot,
çë farmk'i math ç'isht ajò bot.

Gjith'e famasur gjindia qëndroi,
Krishtin lëvdoi si Perëndi.
Këtë të vërtët vangjeji e thot,
streksi në jet kur jicëj yn'Zot.

Njeriu çë rron me shejten bes,
Me gëzim vdes e pa kopòs
O ju ç'na gjegjij, paçit harè
(Te klisha):
Lule dhe pemë për në dhe
Ejani zbillni, bjerni atò ve.

Tin kinìn Anàstasin pro tu su pàthus pistùme-
nos, ek nekròn ìghiras ton Làzaron Christè o
Theòs; òthen ke imìs os i pèdhes ta tis nìkis
sìmvola fèrondes, si to nikitì tu thanàtu voò-
men: Osannà en dis ipsìstis, evloghimenos so
erchòmenos en onòmati Kirìu.